

stemme, at man ikke paa egen Grund ned til det vandførende Lag maa lede Stoffer, som kan ødelægge og forgifte dette i en stor Omkreds. De to Ting, at man ikke maa ødelægge Vandet, heller ikke paa sin egen Grund, og paa den anden Side, at der skulde gives Erstatning til alle dem, fra hvis Grund man muligvis faar Vandet, naar man pumper det op paa sin egen Grund, vedkommer ikke hinanden.

Schovelin: Som det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) antydede, vilde det mest formaalstjenlige paa dette Omraade være forud at forhindre, at slige Boringsanlæg kunde finde Sted, altsaa paa Forhaand at afværge Faren — alt i Følge den gode gamle engelske Regel: prevention better than cure. Det næste maatte være det, som dette Lovforslag tilsigter, at man sætter — i dette Tilfælde Københavns Kommune — og overhovedet Vandværksejerne i Stand til at standse en sliig Forureningsvirksomhed, om jeg saa maa sige, i Opløbet. Til dette System hører — det maa jeg vedblivende mene — en Bestemmelse af lignende Art som den, jeg har skitseret. Naar den højtærede Minister dertil bemærkede, at han ikke ret saa, hvilken Fornøjelse Folk skulde have af at bore, da de kun faar deres Udgifter erstattet, vil jeg dog gøre opmærksom paa for det første, at Erstatning er et overordentlig svævende Begreb, at den undertiden kan falde lidt rundelig ud, saa at der kan knibes en Fordel derved, for det andet, at det ofte er saaledes, at den Udgift, der skal erstattes, er en Tidsanvendelse, og at det maaske for den vedkommende, som anvender Tiden, gælder, at hans Tid ikke er meget værd, men at Domstolene vurderer den efter almindelige Begreber, saa at den bliver noget værd, og han derved faar en Fordel, og endelig, at der er noget, der hedder rede Penge, som det kan være rart af og til at faa.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Mortensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Styrelsen af Statsbanerne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2981; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2037).

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Moesgaard-Kjeldsen): Som det fremgaar af Betænkningen, har der i Udvalget været Enighed om, at det foreliggende Lovforslag er særdeles vel underbygget. Man anerkender den Fremgangsmaade, den højtærede Minister har fulgt ved Lovforslagets Udarbejdelse, og man paaskønner det Hensyn, som er taget til den af Statsbaneudvalget afgivne Betænkning med det værdifulde Materiale, som Statsbaneudvalget i sin 2¹/₂-aarige Virksomhed har samlet. Man har ogsaa fundet det rigtigt, at Lovforslaget har taget Hensyn til Etatsorganisationernes Udtalelser. Udvalget har dernæst været enig om at anerkende de to Hovedfordringer, som stilles angaaende Ændringer i den nuværende Styrelse af Statsbanerne. Det første gaar ud paa, at Ansvar og Myndigheden samles hos een Mand i Stedet for som hidtil at fordeles paa fem. Man forlader den kollegiale Styrelse, fordi man er enig om, at den forhøjer Gnidningsmodstanden i det daglige Liv, forflygtiger Ansvar og gør Administrationen besværligere og mere vidtløftig. Den anden Fordring, om hvilken man har været enig i Udvalget, er den, at Generaldirektøren fremtidig sorterer direkte under Ministeren for offentlige Arbejder, hvorved det ministerielle Departement vil bortfalde. Om det tredje Hovedpunkt, Spørgsmaalet om Decentralisation af Styrelsen, som er foreslaaet i Lovforslaget, hersker der nogen Uenighed. Paa dette Punkt har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal, og Mindretallet stiller sig betænkeligt overfor Afdelingschefernes Stilling. Det slutter sig nærmest til Generaldirektionens Standpunkt med Hensyn til dette Spørgs-